DE CE SE COMPLACE PÎRCĂLAB ÎN ROLUL DE REZERVĂ ?

De cînd nu l-am mai văzut pe Ion Pîrcălab așa cum știe și poate el să joace ? Ne sare în ajutor chiar el, ghicindu-ne parcă gîndurile... **„Ultimul meci în care am simțit că tribunele mi-au fost aproape îl țin bine minte : cel de campionat, cu Steaua, din retur".**

— Și de atunci ?

— Mai mult invizibil. Uneori în joc, alteori cu adevărat chiar și din formație. Uite, ajungem la etapa a treia a campionatului și eu n-am... debutat încă.

. . . . . .

Era motivul pentru care l-am căutat cu îndărătnicie pe internaționalul dinamovist. Mulți iubitori ai fotbalului, aproape n-a rămas oraș nereprezentat de întrebări stăruitoare, constată absența lui în ultima vreme din echipa Dinamo și figurata lui dispariție de pe lista jucătorilor în formă, dar asta de mai bine de trei luni.

Situația nu ne poate fi indiferentă fiindcă Pîrcălab rămîne una dintre valorile stabilite ale fotbalului nostru ; cariera lui internațională prezintă încă cele mai favorabile premise pentru ca recordul selecționărilor să treacă de la Bodola la extremul dreapta al formației dinamoviste care n-a împlinit încă 26 de ani și a jucat de 36 de ori în echipa națională. Însuși jocul formației antrenate de Traian Ionescu a pierdut mult ca varietate, ca putere de concretizare prin apariția tot mai sporadică a lui Pîrcălab în atac. Toate acestea sînt adevărate. De ce s-a angajat totuși Onei. cum îi spun cei intimi, pe panta dispariției din avanscena fotbalului nostru ? Să reluăm conversația cu el !

. . . . . .

— Pe cine faci vinovat de săptămînile deficitare ?

— Se știe că a fost mai întîi accidentul. În fine, m-am refăcut, dar finalul de campionat era destul de aproape, nu prea m-am mai îndemnat cine știe ce la treabă și, apoi, am intrat în pregătirea campionatului nou. A venit invitația de la Istanbul. Acolo, cred eu, am avut o bună dispoziție de joc, am auzit din nou aplauzele care mă însoțeau și acasă în cursele mele reușite, dar nu îmi fac prea multe iluzii. Și adversarii au jucat ca la un meci jubiliar. Foarte, foarte politicos. Apoi, din nou meciuri de pregătire. Nu străluceam. Am început să fac cunoștință cu banca rezervelor.

— Crezi că puteai juca în vreunul din cele două meciuri de campionat ?

— Nu. Nu aveam pregătirea necesară. Și nici n-am făcut mari eforturi ca s-o ating. Înțelegeți din sincerele mele spuse că-l aveți în față pe autorul absențelor lui Pîrcălab din echipa Dinamo.

— Apreciem obiectivitatea ta. Ai intrat totuși în alarmă ?

— Da. Mai ales de cînd am avut și unele directe și fără menajamente discuții cu antrenorul meu. Îmi dau seama că, de la un moment, nu mai poate juca numai faima, că fotbalul devine aproape de la săptămînă la săptămînă mai crud. Eu trebuie să strîng tare din dinți la antrenamente — și am început să fiu și eu mai „cîine" cu apărătorii, atît... cît mă lasă inima. Apoi mai este și stilul meu de joc. Trebuie să-l mai îmbogățesc cu ceva. Aș vrea, în sfîrșit, să-mi schimb și oficial postul. Sînt destule întrebări în fața mea, nu ?

. . . . . .

Da, sînt destule întrebări, recunoaștem, și pentru activitatea din ultimul timp a lui Pîrcălab, ca și pentru aceea care ar trebui să vină. Considerăm că principala vină pentru scăderea sa evidentă de formă îi revine în primul rînd lui ; dar atît conducerea clubului cît și aceea a secției au datoria să intervină cu toată energie (așa cum au început s-o facă în ultimul timp), cu pricepere și atenție asupra situației acestui dotat fotbalist al nostru, așa cum nu avem prea mulți. Pîrcălab nu se mai poate lăsa furat de o cunoscută lipsă de hotărîre, de voință, care l-au tras înapoi și în joc.

. . . . . .

Ne reîntoarcem pentru a treia și ultima oară la subiectul interviului nostru. A terminat un antrenament tare, tricoul cu nr. 7 este leoarcă de transpirație („lucru rar la mine", remarcă însuși posesorul lui), și va urma curînd așa de calmantul, de reconfortantul duș. Pe metrii pînă la vestiare, acest dialog :

— Ai fost duminică la meciul cu Universitatea Craiova ?

— Nu. Cînd nu joc, prefer să stau acasă, la televizor.

— Te rabdă inima ?

— Așa. Dar tribunele nu mă iartă cînd mă descoperă pe margine și imputările lor m-au transformat în telespectator.

— Pentru cuplaj unde ți-ai rezervat locul ?

— Fac toate eforturile să-mi rețin unul... chiar pe teren. **Succes !**

Eftimie IONESCU

Balet fotbalistic ! Protagoniștii sînt fotbaliști de la Dinamo București și Universitatea Craiova. „Figura" e atît de reușită, încît și Mircea Lucescu o admiră

Foto : P. COZIA

SUB „ARIPILE" REGULAMENTULUI

De multe ori modul în care sînt alcătuite formațiile echipelor, care evoluează de-a lungul unui meci, „spun" cîte „ceva" și nu chiar fără importanță. Micile fapte pe care le desprinzi citind și comparînd aceste formații sînt deosebit de grăitoare și permit unele concluzii cu privire la activitatea de pregătire a jucătorilor și la optica antrenorilor. Desigur că nu-i vorba de acele modificări (în orice caz, puține la număr) impuse de scopul tactic urmărit în funcție de adversarul care va fi întîlnit, pentru că și acestea au la bază ceea ce decide în principal componența echipei: pregătirea jucătorilor, forma lor sportivă. *O formație este menținută sau modificată de la o etapă la alta sau în cursul unui joc după randamentul dat de jucători, iar randamentul va fi cel scontat sau scăzut în raport cu modul cum au fost pregătiți sau s-au pregătit jucătorii în vederea competiției, și — în unele cazuri — în funcție de... inspirația antrenorului.*

Ce „spun", din acest punct de vedere, formațiile aliniate în primele două etape?

In primul (și ultimul!) rînd că acest campionat a fost abordat cu loturi neomogene ca pregătire, *ceea ce corespunde pe deplin și comportării modeste, din punct de vedere tehnic, a echipelor. Mai mult de 70% din formații s-au prezentat modificate duminică (bineînțeles, excluzînd schimbările forțate, determinate de accidentări). Doar* Argeș, Rapid, Dinamo București *și* St. roșu *și-au păstrat duminică garniturile cu care au încheiat partidele din prima etapă. Dar și acestea (cu excepția* Rapidului) *au recurs în timpul jocului, la prevederea regulamentară care permite schimbarea de jucători. Și aceste înlocuiri, ca și cele efectuate de celelalte echipe (excepții: Rapid și A.S.A. o dată, U.T.A. de două ori), au avut ca motiv* comportarea necorespunzătoare a unor fotbaliști, ceea ce este legat tot de pregătirea lor insuficientă, *care a nemulțumit pe... antrenorii respectivi...*

Interesant este de subliniat că toate modificările, *dinainte sau din timpul meciului,* au afectat în principal un același compartiment: atacul, *în fond cel care produce dureri de cap de atîția ani de zile. Într-adevăr, în cele două etape disputate au fost făcute 23 de modificări în timpul jocului. Dintre acestea, două au avut ca obiect jucători din linia de mijloc, trei au privit apărarea imediată, iar 18 înaintarea! Și dacă ne rememorăm meciurile vizionate pînă acum ajungem repede la concluzia că aceste 18 schimbări de jucători au fost perfect justificate, în marea lor majoritate, de randamentul slab al celor înlocuiți. Din păcate,* însă nici înlocuitorii *(cei mai mulți)* nu au corespuns, astfel că soluția oferită de regulament n-a fost deloc salvatoare. *Era și normal. Un regulament nu poate înlocui lipsa de pregătire.*

Petre GAȚU

O NEGLIJENȚĂ CONDAMNABILĂ!

Desigur, la ora aceasta, iubitorii fotbalului de la noi cunosc modul hilar în care Progresul București a pierdut cele două puncte în „meciul" cu **Jiul Petroșeni, caz unic în analele Diviziei A.**

Plecați la Deva unde au fost cantonați, cu trei zile înaintea jocului, **NIMENI — conducător, antrenori și chiar jucători** — nu s-au întrebat dacă legitimațiile jucătorilor, sine-qua-non-ul disputării unui meci oficial, au fost incluse în bagajul cu care bucureștenii au făcut deplasarea. **Mai mult, nici în timpul ședерii la Deva și nici la antrenamentul din preziua meciului n-a fost observată lipsa lor. De-abia cu 2—3 ore înaintea începerii jocului, s-a constatat că echipa este pusă în fața unei situații iremediabile : lipsa legitimațiilor și, deci, pierderea meciului.** S-au făcut încercări ca meciul să se desfășoare și în aceste condiții, dar intransigența arbitrului **M. Rotaru** — bazată pe art. 8 al **„Dispozițiilor privitoare la desfășurarea jocurilor de fotbal"**, editate de F.R.F. — le-a pus în mod just capăt.

În acest fel, Jiul a obținut două puncte fără luptă și pentru că veni vorba de echipa din Petroșeni, să amintim că în ediția 1964—1965 a diviziei secunde ea a pierdut un meci (cu **A. S. Cugir**) în condiții similare. Și conducătorii săi au uitat carnetele acasă. Un caz asemănător s-a petrecut și în ediția precedentă a Diviziei C : la sfîrșitul meciului **Chimica Tîrnăveni — Forestiera Sighetul Marmației** o echipă a luat legitimațiile celeilalte ! Eroarea a fost descoperită după o săptămînă, cînd s-au prezentat la jocul următor. Atunci au constatat că nu pot disputa regulamentar meciul din lipsă (totuși...) de carnete...

Dar cazul prezintă și alte aspecte la fel de importante. **Cine va suporta, de pildă, cheltuielile inutile făcute cu deplasarea echipei Progresul și a arbitrilor și pe cele necesare pentru organizarea partidei ? Cu ce ochi vor privi, pe bună dreptate, de-acum înainte, spectatorii din Hunedoara, clubul Progresul ? Care va fi încrederea pe care jucătorii echipei bucureștene o vor acorda de-acum înainte conducătorilor lor ?**

Iată întrebări la care cei vinovați trebuie să răspundă imediat. Așteaptă acest lucru iubitorii fotbalului în general și suporterii Progresului în special.

În legătură cu cele petrecute la Hunedoara, am cerut și părerea unui jucător de la Progresul.

AL. CONSTANTINESCU : „De 15 ani de cînd joc fotbal, nu mi s-a întîmplat așa ceva. Ne pusesem mari speranțe în acest meci în care băieții erau hotărîți să dea tot ce pot. Păcat că dintr-o condamnabilă neglijență am ratat această ocazie. Sîntem hotărîți însă ca în meciul de duminică cu Dinamo, să facem totul pentru a spăla rușinea de care ne facem vinovați cu toții : conducător, antrenori, jucători".

Clișeul înfățișînd foaia de arbitraj a meciului **Jiul—Progresul** vi-l prezentăm și pentru cazul jucătorului **Martinovici** de la **Jiul**. După ce a „cochetat" săptămîni în șir cu **Universitatea Craiova, Martinovici** a reapărut săptămîna trecută la **Petroșeni**, cu propunerea de a juca încă un campionat pentru **Jiul** cu condiția de a primi dezlegarea după terminarea acestui campionat. S-a realizat acest acord, Martinovici a fost trecut pe foaie, pentru joc, cum bine se vede, dar... pe teren n-a mai apărut. De ce ? Pentru că, în afara condițiunilor de ordin regulamentar (să le spunem așa), **Martinovici** a adăugat înainte de a intra pe teren pretenții pecuniare. Conducerea **Jiului** a respins cererea și **Martinovici** a refuzat să joace. Desigur că Federația română de fotbal își va spune cuvîntul.

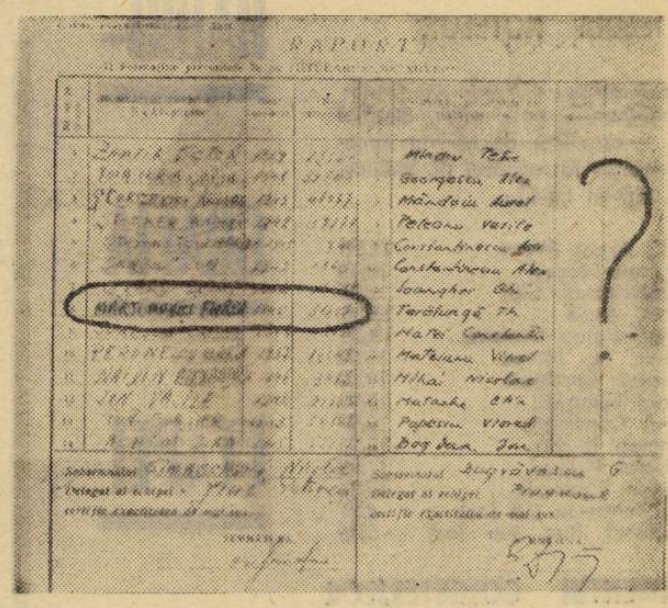

Facsimilul foii de arbitraj Jiul — Progresul